

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๒/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ๓๒/๒๕๕๗

วันที่ ๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง

นายสิงห์ทอง บัวชุม	ผู้ร้อง
ผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ๑	ผู้ถูกร้อง
นายถาวร เสนเนียม ที่ ๒	
คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๓	

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายสิงห์ทอง บัวชุม ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียและเป็นผู้ทราบการกระทำของผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ถูกร้องที่ ๑ นายถาวร เสนเนียม ผู้ถูกร้องที่ ๒ และคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๓ ที่ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

กรณีคำร้องของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) ว่า การจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

- ๒ -

ตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ นั้น ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่มีอำนาจเสนอเรื่องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญ เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๑ มีอำนาจเฉพาะในการเสนอเรื่อง que quibus หรือบทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้น และไม่สามารถอ้างว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นโมฆะได้ (เรื่องพิจารณาที่ ๒๘/๒๕๕๗)

กรณีคำร้องของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า คณะรัฐมนตรีกระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ นั้น ผู้ร้องเห็นว่า การจัดการเลือกตั้งเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งโดยตรง การเปิดประชุมครั้งแรกไม่ได้ภายใน ๓๐ วัน เป็นความบกพร่องของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่เกี่ยวกับสถานะของรัฐบาลรักษาการตามรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด (เรื่องพิจารณาที่ ๓๐/๒๕๕๗)

กรณีคำร้องของผู้ถูกร้องที่ ๓ ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการรับสมัครเลือกตั้งใหม่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไป นั้น ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย แต่ไม่พยายามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และมีกลุ่มบุคคลและพรรคการเมืองขัดขวางการเลือกตั้ง (เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๕๗)

ผู้ร้องอ้างว่าการยื่นคำร้องดังกล่าวของผู้ถูกร้องทั้งสามเป็นพฤติการณ์เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ และเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่า การเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ไม่เป็นโมฆะ ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องทั้งสามไม่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ขอให้ยับยั้งการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ โดยสั่งยกคำร้องของผู้ถูกร้องทั้งสาม

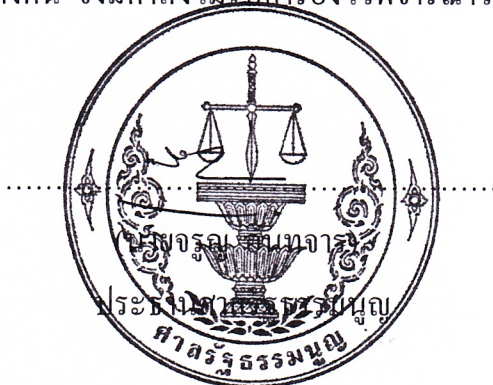
(๒) ขอให้วินิจฉัยยุบพรรคประชาธิปัตย์ และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคเป็นเวลาห้าปี

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องที่อ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยนั้น เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้องของผู้ถูกร้องทั้งสามคำร้องแล้ว การกล่าวอ้างของผู้ร้องจึงไม่มีมูลกรณีว่าผู้ถูกร้องทั้งสามได้กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

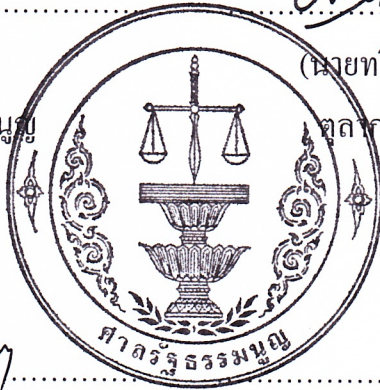
(คำสั่งที่ ๔๒/๒๕๕๗)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอกอรร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ